

Orihuela-traktaten, 713

Herunder gengives den såkaldte Orihuela-traktat. Aftalen er angiveligt fra 713 og kendes i en arabisk overlevering.

5

I Guds navn, den barmhjertige og medfølende. Dette er et dokument, der danner grundlag for en fredstraktat og løftet og beskyttelsen fra Gud og hans profet (må Gud velsigne ham og give ham fred), [givet] af 'Abd al-Aziz ibn Musa ibn Nusair til Tudmir [Theodemir], søn af Ghabdush. Vi ['Abd al-Aziz] vil ikke kræve særlige betingelser for ham eller for nogen blandt hans mænd eller chikanere ham, ej heller fjerne ham fra magten. Hans tilhængere vil ikke blive dræbt, taget til fange eller blive adskilt fra deres kvinder og børn. De vil ikke blive udsat for tvang, når det gælder religion, deres kirker vil ikke blive brændt, ej heller vil hellige genstande blive tages fra riget,¹ [så længe] han [Theodemir] fortsat er oprigtig og opfylder [nedenstående] betingelser, som vi har opstillet for ham. Han har indgået et forlig angående syv byer: Orihuela, Valentilla, Alicante, Mula, Bigastro, Ello, og Lorca.

15

Han vil ikke give husly til flygtninge eller til vores fjender, ej heller tilskynde en beskyttet person til at frygte os² og heller ikke skjule oplysninger om vore fjender. Han og [enhver af] hans mænd skal [også] betale en dinar hvert år sammen med fire mål hvede, fire mål byg, fire mål koncentreret frugtsaft, fire mål eddike, fire mål honning og fire mål olivenolie. Slaver skal hver betale halvdelen af dette. [*Herefter angives navne på fire vidner og en datering til den muslimske måned Rajab i år 94 efter Hijra, dvs. april 713*]

20

*Orihuela-traktaten: Oversat af J. Rosenløv efter "The Treaty of Tudmir" i B. H. Rosenwein: *Reading the Middle Ages: Sources from Europe, Byzantium, and the Islamic World*, Peterborough, 2006, s.92.*

25

¹ Som det fremgår af andre beretninger var den slags overgreb hyppige.

² Der kan med 'beskyttet person' hentydes til 'en dhimmi', dvs. en jøde eller kristen, der mod betaling af beskyttelsespenge i form af en særlig afgift (*jizya*) måtte beholde liv, ejendom og religion under det muslimske styre, så længe vedkommende underkastede sig det muslimske herredømme og accepterede sin lavstatus i samfundet samt en række diskriminerende restriktioner mht. religionsudøvelse, påklædning osv. Theodemir må ikke sætte disse dhimmier op imod det muslimske overherredømme.